

Sfintirea apei la Riul Iordan

Iordania - La locul unde a fost decapitat Sf. Ioan Botezatorul

Pelerin în Țara Sfântă

Mi-am dorit să ajung să văd Țara Sfântă și mulțumesc Domnului că anul acesta visul meu s-a împlinit. Grupul nostru de pelerini ortodocși a avut romani din patru țări și ne-am îmbogățit sufletește cu învățatura și cuvântul preoților Aurel, Gheorghe, Ovidiu și Grigorie și a măicii Teodora (ghidul nostru) care pas cu pas au făcut legătura între Sfintele Scripturi și a 5-a Evanghelie imprimată în locurile pe unde treceam.

Întors acasă toți cunoscuții m-au întâmpinat cu întrebarea "Cum a fost acolo?". Am început să le povestesc dar ce poți zice în câteva minute despre ce am văzut, pipăit, gândit și simțit în două săptămâni când ceea ce de fapt ai vrea să spui este mult dincolo de cuvinte? Dacă ai repeta de fiecare dată și ai spune că fiecare loc pe care l-am atins a fost minunat, extraordinar, impresionant ai spune nimic. Cum să descrii în cuvinte ceea ce nu poate gura să vorbească? Cum să descrii emoția, evlavia, frica și dragostea care se împletesc împreună și nu pot încă să descrie complet starea sufletească pe care o ai pășind în acele sfinte locuri? În contextul local destul de framântat și tensionat al Țării Sfinte, mai mult decât în orice alt loc, când intri într-un locas al lui Dumnezeu descoperi o lume care nu este din această lume și întâlnești oameni despre care credeai că sunt din această lume dar de fapt ei nu sunt. Măsură smereniei desăvășite și a vietii jertfelnice o întâlnești la tot pasul. Care însiruire de cuvinte poate prezenta ce simți intrând în biserică Nasterii Domnului din Bethleem sau la în biserică Sf. Mormant când

singura care se potrivește la Pacea care o descoperi este tăcerea? Lumea de afară nu pare legată cu nimic de ceea ce vezi și simți iar odată intrat toate ale lumii au rămas în trecut la un nivel marunt de importantă. Gândul nu mai aleargă și dorințele de altă dată au dispărut ca o ceață ce s-a risipit demult. Clipa este cât eternitatea și nimic mai mult decât "Iti mulțumesc Doamne!" nu-ți mai îngăima limba iar uimirea și bucuria nu pot fi descrise decât prin cuvintele apostolului Petru la Schimbarea la Față pe Muntele Taborului: "Învățătoarele, bine este că noi să fim aici; și să facem trei colibe" fiindcă nu ai mai pleca niciodată!

În ce fel poți să descrii cutremurul ființei la sărutul pietrei de pe Sf. Mormant când te regăsești în fiul risipitor întors acasă? Sau acela la atingerea rocii de pe Golgota la piciorul Sfintei Cruci sau a urmei palmei Mantuitorului și Ziditorului lumii întregi din zid pe Drumul Crucii? Cum poți să oprești lacrimile tale să curgă ingenuncheat fiind la Lespedea ungerii sau la mormantul Măicii Domnului? Cum ai putea zice ce neînsemnat te descoperi apropiindu-te de moastele Sf. Ioan Iacov Romanul la Hozeva sau în fața moastelor Sf. Sava? Ce ai putea zice despre frumusețea Manastirii Maria Magdalena pe Muntele Maslinilor sau a bisericii de la Putul lui Iacov (întâlnirea cu femeia samarineanca) sau despre tristetea ce o simți la marginea văii Iosafat în locul unde Sf. Arhidiacon Stefan a fost ucis cu pietre? În ce cuvinte ai putea cuprinde bucuria pe care o încerci o dată ajuns la izvorul Sfintei Fecioare

Maria din Biserica Bunevestiri sau marea catedralei ridicată deasupra casei Sfintei Fecioare în Nazaret?

Sunt multe alte locuri încărcate de sfințenie și istorie pe unde am pășit cu emoție în acest pelerinaj printre care Stella Maris (peștera Sf. Prooroc Ilie) la Haifa, locul botezului Domnului la Iordan, muntele Taborului, muntele Carantaniei (al ispitirii), muntele Nebo (de unde a văzut Moise Țara Făgăduitei), Marea Galileei (cu toate locurile, minunile și cuvintele Mantuitorului pe care le știm din Sfânta Scriptură), locul jerfei Sf. Ioan Botezătorul, manastirile Sf. Gherasim și Sf. Teodosie, peștera Macpela a patriarhului Avraam, stejarul Mamvri, dudul lui Zaheu, Sf. Mare Mucenic Gheorghe la Lod, Marea Moarta, Ein Kerem (locul nasterii și peștera Sf. Ioan Botezătorul), Ierihon, izvoarele Iordanului și multe altele încât ar trebui zile numai să pot enumera fragmente din toate câte le-am văzut, ascultat și simțit. Fiecare loc, fiecare piatră și fiecare urmă are o istorie de mii de ani!

În acest pelerinaj am descoperit că indemnul "Vino și vezi" a apostolului Filip pentru Natanael când acesta din urmă a întrebat "Din Nazaret poate fi ceva bun?" este de fapt un indemn pentru fiecare dintre noi.

Pentru că după ce am venit și am văzut cu ochii noștri să mărturisim și noi că și Natanael cu încredere de nezdruncinat Mantuitorului nostru Iisus Hristos: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești regele lui Israel."

Un pelerin

Nazaret - Biserica Natiunilor, pe locul unde a fost casa Măicii Domnului

La izvoarele Iordanului. Muntele Herson - o parte din grup

